

Briselē, 2019. gada 17. jūnijā
(OR. en)

10278/19

Starpiestāžu lieta:
2018/0169(COD)

ENV 575
SAN 301
CONSOM 185
AGRI 300
CODEC 1218

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Padome
Iepriekš. dok. Nr.:	9909/19
K-jas dok. Nr.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām – vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Komisija 2018. gada 28. maijā pieņēma tiesību akta priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām ¹, tā dēvēto Regulu par ūdens atkalizmantošanu.
2. Priekšlikuma vispārējais mērķis ir risināt ūdens trūkumu visā ES, izmantojot pārgūto ūdeni lauksaimnieciskajai apūdeņošanai. Ūdens atkalizmantošana tādējādi veicina aprites ekonomiku un pielāgošanos klimata pārmaiņām. Tajā pašā laikā ar priekšlikumu aizsargā cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi, nosakot minimālās prasības gan pārgūtā ūdens kvalitātei, gan atbilstības uzraudzībai apvienojumā ar riska pārvaldības galveno elementu saskaņošanu.

¹ 9498/18 + ADD 1–ADD 6.

3. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atzinumu par šo priekšlikumu pieņēma 2018. gada 12. decembrī ². Reģionu komiteja atzinumu pieņēma 2018. gada 6. decembrī ³.
4. Eiropas Parlaments 2019. gada 12. februārī pieņēma savu nostāju pirmajā lasījumā par Komisijas priekšlikumu (588 deputātiem balsojot par, 23 – pret un 66 deputātiem atturoties).

II. DARBS PADOMĒ

5. 2018. gada 14. jūnijā Komisija tiesību akta priekšlikumu un tam pievienoto ietekmes novērtējumu iesniedza Vides jautājumu darba grupai. Vides jautājumu darba grupa izskatīja ietekmes novērtējumu un sāka priekšlikuma analīzi.
6. Rumānijas prezidentūras laikā ekspertu līmenī tika panākts ievērojams progress ceļā uz viedokļu vienprātību par regulas darbības jomu un piemērošanu, ūdens atkalizmantošanas atļaujas procedūrām un riska pārvaldību, kā arī attiecībā uz I pielikumu par izmantojumiem un minimālajām prasībām un II pielikumu par riska pārvaldības galvenajiem elementiem.
7. 2019. gada 12. jūnijā prezidentvalsts Pastāvīgo pārstāvju komitejai iesniedza apspriešanai vispārēju kompromisa tekstu par regulu par ūdens atkalizmantošanu (9909/19).

² NAT/723-EESC-2018-02925

³ ENVE-VI/034

8. Prezidentvalsts uzskata, ka ar Pastāvīgo pārstāvju komitejai iesniegto kompromisa tekstu ir panākts trausls līdzsvars starp dažādajām interesēm. Galvenie elementi ir šādi:
- Dalībvalstīm, kuras neplāno praktizēt ūdens atkalizmantošanu, ir iespēja pašām izlemt, vai un kad tās uzskata par lietderīgu sākt to darīt. Ar šādu lēmumu minētās dalībvalstis var atturēties no pienākuma izveidot administratīvo sistēmu, ar ko dod iespēju praktizēt ūdens atkalizmantošanu. Par šādu lēmumu jāpaziņo Komisijai, un tas jādara pieejams sabiedrībai.
 - I pielikumā noteiktajās minimālajās prasībās attiecībā uz pārgūtā ūdens kvalitāti ir saglabāts Komisijas priekšlikums. Šīs prasības ir tikušas izstrādātas diskusijās starp dalībvalstu ekspertiem 3 gadu laikā, un to pamatā ir Kopīgā pētniecības centra ziņojums, kurā izmantoti starptautiski atzīti standarti ūdens atkalizmantošanas standarti un prakse. Tehniskie eksperti uzskata, ka šīs minimālās prasības nodrošina pietiekamu cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzību. Turklāt kompromisa tekstā ir paredzēts, ka Komisija pārskata minimālās prasības.
 - Ūdens atkalizmantošana ir atļauta, tikai pamatojoties uz licenci vai atļauju, ko piešķirušas dalībvalstu kompetentās iestādes. Sistēma, kas ļauj veikt pārgūtā ūdens sagatavošanu un piegādi, paredz vispārējus saskaņotus pienākumus, vienlaikus dalībvalstīm nodrošinot pietiekamu rīcības brīvību detalizētāk noteikt procedūras licenču vai atļauju piešķiršanai valsts līmenī.

- Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns ir pamats pārgūtā ūdens sagatavošanas un piegādes atļaušanai. Ar riska pārvaldības pieeju proaktīvi nosaka un pārvalda iespējamos riskus saistībā ar pārgūto ūdeni, lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku veselības un vides pietiekamu aizsardzību.
- Pienākums informēt sabiedrību par ūdens atkalizmantošanu, kā arī pienākums informēt Komisiju par īstenošanas uzraudzību tiek saglabāts attiecībā uz dalībvalstīm, kurās pārgūto ūdeni izmanto lauksaimnieciskajai apūdeņošanai.
- Regulu ir paredzēts sākt piemērot 5 gadus pēc tās stāšanās spēkā. Līdz ar to dalībvalstīm ir pietiekami daudz laika, lai izpildītu regulā noteiktās saistības.

9. Diskusijas Pastāvīgo pārstāvju komitejā 2019. gada 12. jūnijā parādīja, ka ir plašs atbalsts tam, lai 2019. gada 26. jūnija Vides padomē panāktu vispārēju pieeju. Tomēr dažas delegācijas joprojām saglabāja uzskatu, ka I pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām vajadzētu būt stingrākām un ka būtu jāpastiprina noteikumi par riska pārvaldību. Ņemot vērā diskusijas, prezidentvalsts Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmē ir nākusi klajā ar šādiem jauniem grozījumiem, lai vēl vairāk saskaņotu kompromisa tekstu.

- Ir precizēta saikne starp regulas vispārējās novērtēšanas noteikumu un minimālo prasību pārskatīšanu attiecībā uz pārgūtā ūdens kvalitāti. Grozītajā kompromisa tekstā paredzēts, ka Komisijai ir jābūt veikušai novērtējumu 8 gadus pēc regulas stāšanās spēkā. Turklāt, pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem vai tad, ja to prasa jaunas tehniskās un zinātniskās atziņas, Komisija var izskatīt vajadzību pārskatīt minimālās prasības un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību aktu priekšlikumus par grozījumiem saskaņā ar Līgumu. Šie grozījumi ir atspoguļoti 13. pantā un 15.a apsvērumā, un 13.a panta svītrosanā.

- 9. pantā ir precizēta dalībvalstu sadarbības procedūra attiecībā uz attīrītu komunālo notekūdeņu pārrobežu atkalizmantošanu.
- Svītrotot 1. pielikuma 2. iedaļas a) punkta beigu rindkopu, ir nodrošināta lielāka juridiskā skaidrība par stingrāku prasību piemērošanu gadījumā, ja novērtējums liecina par risku.

Pastāvīgo pārstāvju komitejas diskusijās grozītais kompromisa teksts ir izklāstīts šīs piezīmes pielikumā. Grozījumi Komisijas priekšlikumā ir norādīti **treknrakstā** un svītrojumi – ar kvadrātiekvām [...].

III. SECINĀJUMI

9. Padome tiek aicināta izskatīt kompromisa tekstu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā, lai panāktu vienošanos par vispārēju pieeju.

Vispārējā pieeja būs Padomes pilnvarojums nākotnē gaidāmajām sarunām ar Eiropas Parlamentu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

¹ OV C , , .lpp.

² OV C , , .lpp.

tā kā:

- (1) Savienības ūdens resursi tiek aizvien vairāk noslogoti, un tas noved pie ūdens trūkuma un kvalitātes pasliktināšanās. Pilsētu attīstības un lauksaimniecības dēļ situācija ar saldūdens pieejamību kļūst aizvien spiedīgāka, un problēmu saasina klimata pārmaiņas un sausums.
- (2) Savienības iespējas reaģēt uz augošo ūdens resursu noslodzi vairotu attīrītu notekūdeņu plašāka atkalizmantošana. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ³ minēts, ka ūdens atkalizmantošana ir viens no papildu pasākumiem, ko dalībvalstis var izmantot, lai sasniegtu direktīvas mērķus – panākt virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu labu kvalitatīvo un kvantitatīvo stāvokli. Padomes Direktīva 91/271/EEK ⁴ paredz, ka attīrītus notekūdeņus vajadzīgs atkalizmantot, kad vien tas iespējams.
- (3) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns" ⁵ norādīts, ka ūdens atkalizmantošana apūdeņošanas vai rūpnieciskām vajadzībām ir ūdensapgādes alternatīva, kas pelnījusi Savienības uzmanību.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

⁵ COM (2012) 673

- (4) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei "Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā" ⁶ izklāstīts, kāda ir to pasākumu hierarhiskā kārtība, ko dalībvalstis varētu apsvērt, lai pārvarētu ūdens trūkumu un sausumu. Tajā minēts, ka reģionos, kuros ir ieviesti visi preventīvie pasākumi atbilstīgi ūdens hierarhijai, bet pieprasījums joprojām pārsniedz pieejamo apjomu, papildu ūdensapgādes infrastruktūru dažos gadījumos, turklāt ņemot vērā rentabilitātes aspektu, var uzskatīt par alternatīvu pieeju liela sausuma ietekmes mazināšanai.
- (4.a) Eiropas Parlaments 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā ⁷ atgādina, ka ūdens resursu apsaimniekošanā priekšroka būtu dodama uz pieprasījumu orientētai pieejai, bet tomēr uzskata, ka Eiropas Savienībai ūdens resursu apsaimniekošanā būtu jāīsteno holistiska pieeja, apvienojot pieprasījuma pārvaldības pasākumus, pasākumus, kuru mērķis ir optimizēt pašreizējos resursus ūdens ciklā, kā arī pasākumus jaunu resursu radīšanai, un ka šādā pieejā būtu jāintegrē vides, sociālie un ekonomiskie apsvērumi.**
- (5) Aprites ekonomikas rīcības plānā ⁸ Komisija apņēma veikt virkni pasākumu, ar ko veicinātu attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanu, tostarp sagatavot likumdošanas priekšlikumu par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām.

⁶ COM (2007) 414

⁷ **2008/2074 (INI)**

⁸ COM (2015) 614

- (5.a) Šā tiesību instrumenta par ūdens atkalizmantošanu mērķis ir veicināt ūdens atkalizmantošanas ieviešanu vienmēr, kad tas ir piemēroti un izmaksu ziņā efektīvi, tādā veidā radot veicinošu satvaru tām dalībvalstīm, kuras vēlas vai kurām ir vajadzīgs pielietot ūdens atkalizmantošanu. Ūdens atkalizmantošana ir daudzsološa iespēja daudzām dalībvalstīm, bet šobrīd tikai maza daļa no tām praksē īsteno ūdens atkalizmantošanu un ir pieņēmušas valstu tiesību aktus vai standartus šajā sakarā. Šim tiesību instrumentam vajadzētu būt pietiekami elastīgam, lai ļautu turpināt ūdens atkalizmantošanu un tajā pašā laikā citām dalībvalstīm nodrošinātu iespēju piemērot šos noteikumus, kad tās nolems šo praksi ieviest vēlākā posmā.
- (6) Uzskata, ka pienācīgi attīrītu notekūdeņu (piemēram, no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām vai rūpnieciskām stacijām) atkalizmantošana vidi ietekmē mazāk nekā citas alternatīvās ūdensapgādes metodes, piemēram, ūdens resursu pārdale vai ūdens atsāļošana, tomēr šāda veida atkalizmantošanu Savienībā praktizē reti. Zināmā mērā tas skaidrojams ar to, ka nav vienotu Savienības vides vai veselības aizsardzības standartu attiecībā uz ūdens atkalizmantošanu un ka pastāv potenciāli šķēršļi tādu specifisku lauksaimniecības produktu brīvai aprītei, kas apūdeņoti ar pārgūtu ūdeni.
- (7) Nodrošināt veselības aizsardzības standartus attiecībā uz tādu lauksaimniecības produktu pārtikas higiēnu, kas apūdeņoti ar pārgūtu ūdeni, ir iespējams tikai tad, ja kvalitātes prasības, kas piemērojamas lauksaimnieciskā apūdeņošanā izmantojamam pārgūtam ūdenim, dalībvalstu starpā būtiski neatšķiras. Prasību saskaņošana arī veicinās iekšējā tirgus efektīvu darbību saistībā ar šādiem produktiem. Tāpēc ir lietderīgi ieviest minimālu saskaņotību, proti, noteikt ūdens kvalitātes un monitoringa minimālās prasības. Minētajās minimālajās prasībās būtu jāietver pārgūtajam ūdenim noteikti minimālie parametri un citas stingrākas vai papildu prasības, ko vajadzības gadījumā paredz kompetentās iestādes līdz ar jebkādiem relevantiem preventīviem pasākumiem. [...] Parametru pamatā ir Komisijas Kopīgā pētniecības centra sagatavotais tehniskais ziņojums, un tie atspoguļo starptautiskos standartus ūdens atkalizmantošanas jomā.

- (7.a) Ūdens atkalizmantošana lauksaimnieciskajai apūdeņošanai var arī veicināt aprites ekonomiku, atgūstot barības vielas no pārgūtā ūdens un izmantojot tās uz kultūraugiem ar fertigācijas metodēm. Tādējādi ūdens atkalizmantošana varētu potenciāli samazināt vajadzību pēc papildu minerālmēslu izmantošanas.**
- (7.b) Starp iemesliem zemai ūdens atkalizmantošanai Eiropā cita starpā ir apzināti šādi – lielās investīcijas, kas vajadzīgas, lai modernizētu komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, un fakts, ka trūkst finansiālu stimulu, kas motivētu ūdens atkalizmantošanas ieviešanu lauksaimniecībā. Šīs problēmas var risināt, sekmējot inovatīvas shēmas un ekonomiskus stimulus, kas motivētu pienācīgi ņemt vērā ūdens atkalizmantošanas izmaksas un sociālekonomiskos un vidiskos ieguvumus.**
- (8)** Ja tiktu ievērotas ūdens atkalizmantošanas minimālās prasības, tas palīdzētu sasniegt ANO Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam izvirzītos ilgtspējīgas attīstības mērķus, jo īpaši 6. mērķi – nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu ikvienam, kā arī visā pasaulē ievērojami kāpināt ūdens reciklēšanu un drošu atkalizmantošanu. Bez tam ar šo regulu tiecas nodrošināt, ka tiek piemērots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pants par vides aizsardzību.
- (8.a) Reciklēšanai un attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanai ir ievērojams potenciāls. Lai veicinātu reciklēšanu un atkalizmantošanu valstu līmenī, attīrīto ūdeni var izmantot arī citiem, ne tikai šajā regulā noteiktajiem, mērķiem, ko uzskata par vajadzīgu, ņemot vērā valsts īpatnības un vajadzības. Šajā nolūkā varētu tikt pieņemti valstu noteikumi, lai šādas izmantošanas gadījumos nodrošinātu vides un cilvēka veselības aizsardzību.**

(9) Riska pārvaldībai būtu jāietver gan proaktīva risku identificēšana un pārvaldība, gan tāda pārgūta ūdens sagatavošanas koncepcija, kura kvalitāte atbilst konkrētu izmantojumu vajadzībām. Riska novērtējumā būtu jābalstās uz galvenajiem riska pārvaldības [...] **elementiem**, un tajā būtu jānorāda jebkādas tādas ūdens kvalitātes prasības, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu vides un cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību. **Šajā nolūkā ar ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāniem būtu jānodrošina, ka pārgūtais ūdens tiek izmantots un apsaimniekots droši un ka nepastāv risks cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi. Lai izstrādātu šos riska pārvaldības plānus, varētu izmantot pastāvošas starptautiskas pamatnostādnes jeb standartus, piemēram, ISO 20426:2018 pamatnostādnes veselības riska novērtēšanai un pārvaldībai attiecībā uz nedzeramā ūdens atkalizmantošanu, ISO 16075:2015 pamatnostādnes attīrītu notekūdeņu izmantošanai apūdeņošanas projektos vai PVO pamatnostādnes⁹. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš to ūdenstilpju aizsardzībai, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei, un/vai attiecīgu aizsargjoslu aizsardzībai [...].**

(10) Lai efektīvi aizsargātu [...] cilvēku **un dzīvnieku** veselību **un vidi**, pārgūšanas staciju operatoriem vajadzētu būt primāri atbildīgiem par pārgūtā ūdens kvalitāti **līdz atbilstības punktam**.

Lai izpildītu minimālās prasības un jebkādus kompetentās iestādes noteiktus papildu nosacījumus, pārgūšanas staciju operatoriem vajadzētu veikt pārgūtā ūdens kvalitātes monitoringu. Tāpēc ir lietderīgi noteikt minimālās monitoringa prasības, proti, prasības par parastā (rutīnas) monitoringa biežumu un validācijas monitoringa grafiku un veikuma mērķrādītājiem. Dažas no parastā (rutīnas) monitoringa prasībām ir noteiktas saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (10.a) Pārgūto ūdeni, uz kuru attiecas saskaņā ar šo regulu noteiktās prasības, iegūst no notekūdeņiem, kas savākti kanalizācijas sistēmās un kas attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK un ko pēc tam attīra tālāk (vai nu komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā vai pārgūšanas stacijā), lai panāktu atbilstību šīs regulas I pielikumā izklāstītajiem parametriem. Saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK 3. panta 1. punktu, aglomerācijas, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir mazāks par 2000, nav pienākums aprīkot ar kanalizācijas sistēmu. Tomēr saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK 7. pantu kanalizācijas sistēmās nonākošie [...] komunālie notekūdeņi no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 2000, būtu atbilstīgi jāattīra pirms tam, kā šie ūdeņi tiek izvadīti saldūdeņos un estuāros. Ņemot vērā minēto, uz notekūdeņiem no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 2000, šī regula attiektos vienīgi tad, kad tie nonāk kanalizācijas sistēmā un tiek attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā. Līdzīgā kārtā šī regula neattiecas uz bioloģiski noārdāmiem rūpnieciskiem notekūdeņiem no Direktīvas 91/271/EEK III pielikumā minētajām rūpniecības nozarēm, ja vien notekūdeņi no šīm rūpnīcām nenonāk kanalizācijas sistēmā un netiek attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā.**
- (10.b) Attīrītu komunālo notekūdeņu atkalizmantošanu lauksaimnieciskajai apūdeņošanai virza tirgus darbības, pamatojoties uz lauksaimniecības nozares pieprasījumu un vajadzībām, jo īpaši dažās dalībvalstīs, kas saskaras ar ūdens resursu trūkumu. Pārgūšanas staciju operatoriem un galalietotājiem būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka tā pārgūtā ūdens kvalitāte, kas sagatavots saskaņā ar šajā regulā noteiktajām minimālajām prasībām, apmierina galalietotāju vajadzības attiecībā uz kultūraugu kategorijām. Gadījumos, kad ūdens kvalitātes klases, ko sagatavo pārgūšanas staciju operatori, neatbilst kultūraugu kategorijai un jau pastāvošajai apūdeņošanas metodei apkalpotajā teritorijā (piemēram, kolektīvā piegādes sistēmā), ūdens kvalitātes prasības varētu izpildīt, vēlākā posmā izmantojot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus – vienus pašus vai kombinācijā ar citiem paņēmieniem, kas nav pārgūtā ūdens attīrīšana, ievērojot daudzbarjeru pieeju.**

- (11) Ir jānodrošina pārgūtā ūdens droša izmantošana, jo tas veicinās ūdens atkalizmantošanu Savienības līmenī un vairo sabiedrības uzticēšanos tai. [...] **Pārgūta ūdens sagatavošana un piegāde [...] lauksaimnieciskajai apūdeņošanai** tādējādi būtu atļaujama tikai ar nosacījumu, ka dalībvalstu kompetentās iestādes ir piešķirušas licenci **vai atļauju**. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju Savienības līmenī, izsekojamību un pārredzamību, būtiskākie noteikumi attiecībā uz šādu licenci **vai atļauju** būtu jānosaka Savienības līmenī. Tomēr licenču **vai atļauju piešķiršanas procedūras kārtība, piemēram, kompetentās iestādes un termiņi**, sīkāk būtu jānosaka pašām dalībvalstīm. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai licenču **vai atļauju** piešķiršanā izmantot jau esošās procedūras, kas būtu jāpielāgo tā, lai tiktu ņemtas vērā ar šo regulu ieviestās prasības. **Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, nozīmējot pusi(-es) vai iestādi(-es), kas atbildīga(-as) par Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāna izstrādi, un kompetento iestādi, kas atbildīga par licences vai atļaujas piešķiršanu pārgūtā ūdens sagatavošanai un piegādei, nav interešu konflikta.**

- (12) Šīs regulas noteikumi papildina prasības citos Savienības tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz iespējamiem veselības un vidiskajiem riskiem. Lai nodrošinātu, ka iespējamie riski cilvēku un dzīvnieku veselībai tiek risināti ar holistisku pieeju, pārgūšanas staciju operatoriem un kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā prasības citos relevantos Savienības tiesību aktos, konkrēti, Padomes Direktīvās 86/278/EEK, 91/676/EEK ¹⁰ un 98/83/EK ¹¹, Direktīvās 91/271/EEK un 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 178/2002 ¹², (EK) Nr. 852/2004 ¹³, (EK) Nr. 183/2005 ¹⁴, (EK) Nr. 396/2005 ¹⁵ un (EK) Nr. 1069/2009 ¹⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2006/7/EK ¹⁷, 2006/118/EK ¹⁸, 2008/105/EK ¹⁹ un 2011/92/ES ²⁰, Komisijas Regulās (EK) Nr. 2073/2005 ²¹, (EK) Nr. 1881/2006 ²² un (ES) 142/2011 ²³.

¹⁰ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1.–8. lpp.).

¹¹ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības (OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

²¹ Komisijas Regula (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.).

²² Komisijas Regula (EK) Nr. 1881/2006 (2006. gada 19. decembris), ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

²³ Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.).

- (13) Regulā (EK) Nr. 852/2004 ir noteiktas vispārīgās prasības pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem, un tā aptver cilvēka patēriņam paredzētas pārtikas ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un laišanu tirgū. Minētā regula veltīta pārtikas sanitārajai kvalitātei, un viens no tās galvenajiem principiem ir tāds, ka primāro atbildību par pārtikas nekaitīgumu uzņemas pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmums. Par minēto regulu sagatavoti arī sīki norādījumi, un tie īpaši jāmin Komisijas paziņojums "Vadlīnijas par mikrobioloģisko risku novēršanu svaigu augļu un dārzeņu primārajā ražošanā, ievērojot labu higiēnu" (2017/C 163/01). Šajā regulā paredzētās pārgūtā ūdens [...] **minimālās prasības** neliedz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem panākt tādu ūdens kvalitāti, kas nepieciešama, lai izpildītu Regulu (EK) Nr. 852/2004, proti, vēlākos posmos izmantot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus vienus pašus vai kombinācijā ar citiem paņēmieniem, kas nav attīrīšana.
- (14) Lai vairotu uzticēšanos ūdens atkalizmantošanai, būtu jāinformē sabiedrība. Informēšanai par ūdens atkalizmantošanu būtu jāveicina lielāka pārredzamība un izsekojamība un tas varētu arī būt īpaši izdevīgi citām relevantām iestādēm, kuras skar konkrētais ūdens atkalizmantojums.

(15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK ²⁴ mērķis ir dalībvalstīs garantēt pieeju informācijai par vidi saskaņā ar Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ²⁵ (Orhūsas konvenciju). Direktīvā 2003/4/EK noteikti plaši pienākumi informāciju par vidi gan darīt pieejamu pēc pieprasījuma, gan to aktīvi izplatīt. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK ²⁶ attiecas uz dalīšanos ar telpisko informāciju, tostarp datu kopām par dažādiem vides jautājumiem. Ir svarīgi, lai šīs regulas noteikumi par piekļuvi informācijai un datu koplietošanas kārtību minētās direktīvas papildinātu, nevis veidotu atsevišķu tiesisko režīmu. Tāpēc šīs regulas noteikumi par informācijas sniegšanu sabiedrībai un par īstenošanas monitoringu nedrīkstētu skart Direktīvas 2003/4/EK un 2007/2/EK.

(15.a) Minimālās prasības attiecībā uz attīrītu komunālo notekūdeņu drošu atkalizmantošanu atspoguļo pieejamās zinātnes atziņas un starptautiski atzītus ūdens atkalizmantošanas standartus un praksi un garantē, ka šādu ūdeni var droši izmantot lauksaimnieciskajā apūdeņošanā, tādējādi nodrošinot cilvēku un dzīvnieku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību. Ņemot vērā šīs regulas izvērtēšanas rezultātus vai kad to prasa jauni zinātniski fakti un tehnikas attīstība, Komisija varētu izskatīt nepieciešamību pārskatīt minimālās prasības, kas noteiktas I pielikuma 2. iedaļā, un vajadzības gadījumā tai būtu jānāk klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem par grozījumiem saskaņā ar Līgumu.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

²⁵ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

- (16) Lai [...] būtiskākos riska pārvaldības **elementus** [...] pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz [...] būtiskāko riska pārvaldības **elementu** [...] grozīšanu. [...] Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ²⁷. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (17) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt sīki izstrādātus noteikumus [...] par tās informācijas formātu un izklāstu, kas dalībvalstīm jāsniedz par šīs regulas īstenošanas monitoringu, un par Eiropas Vides aģentūras sagatavotā Savienības mēroga pārskata formātu un izklāstu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ²⁸.

²⁷ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (18) Kompetentajām iestādēm būtu jāverificē, vai pārgūtais ūdens atbilst licencē **vai atļaujā** izklāstītajiem nosacījumiem. Ja konstatēta neatbilstība, tām būtu jāprasa, lai [...] **atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)** veic atbilstības atjaunošanai nepieciešamos pasākumus. [...] [...] **Pārgūtā ūdens piegāde būtu jāaptur**, ja neatbilstība rada nopietnu risku videi vai cilvēku veselībai.
- (19) Kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbojas ar citām relevantajām iestādēm, proti, jāapmainās ar informāciju, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām Savienības un valstu prasībām.
- (20) Dalībvalstu iesniegtie dati ir ļoti vajadzīgi, lai Komisija varētu monitorēt un novērtēt regulējuma spēju sasniegt iecerētos mērķus.
- (21) Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktu Komisijai būtu šī regula jāizvērtē. Izvērtēšanu vajadzētu veikt, pamatojoties uz pieciem kritērijiem – lietderību, efektivitāti, būtiskumu, saskaņotību un ES pievienoto vērtību –, un tai būtu jāveido pamats iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumiem.
- (22) [...]
- (23) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sodiem, kas ir piemērojami par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

- (24) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, aizsargāt [...] cilvēku **un dzīvnieku** veselību **un vidi**, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga vai iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (25) Ir nepieciešams paredzēt pienācīgu laiku, lai dalībvalstis varētu izveidot administratīvo infrastruktūru, kas nepieciešama šīs regulas piemērošanai, bet operatori – sagatavoties jauno noteikumi piemērošanai,
- (25.a) **Ar Direktīvu 2000/60/EK dalībvalstīm nodrošina vajadzīgo elastību papildu pasākumu iekļaušanai pasākumu programmās, kuras pieņemtas, lai atbalstītu to centienus panākt ūdens kvalitātes mērķus, kas izklāstīti šajā direktīvā. Papildu pasākumu neizsmēlošais saraksts, kas ir iekļauts Direktīvas 2000/60/EEK VI pielikuma B daļā, cita starpā aptver ūdens atkalizmantošanas pasākumus. Šajā sakarā un saskaņā ar to pasākumu hierarhiju, ko dalībvalstis varētu apsvērt, pārvaldot ūdens trūkumu un sausumu, un ar ko prioritāri veicina pasākumus no ūdens taupīšanas līdz ūdens cenas noteikšanas politikai un alternatīviem risinājumiem, un pienācīgi ņemot vērā rentabilitātes aspektus, ūdens atkalizmantošanas minimālās prasības, kuras nosaka ar šo regulu, būtu jāpiemēro vienmēr, kad lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tiek atkalizmantoti attīrīti komunālie notekūdeņi no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) 12. panta 1. punktu attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanu,**

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Šajā regulā ir noteiktas ūdens kvalitātes un monitoringa minimālās prasības un pienākums veikt [...] **konkrētu** [...] riska pārvaldību [...] ar mērķi nodrošināt attīrītu komunālo notekūdeņu drošu atkalizmantošanu integrētas ūdens resursu apsaimniekošanas kontekstā.
2. Šīs regulas mērķis ir garantēt, ka pārgūtais ūdens ir droši izmantojams [...] **lauksaimnieciskajai apūdeņošanai**, tādējādi koordinēti visā Savienībā nodrošinot cilvēku un dzīvnieku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību, **veicinot aprites ekonomiku un atbalstot pielāgošanos klimata pārmaiņām**, risinot ūdens trūkuma un no tā izrietošās ūdens resursu noslodzes problēmu un tādējādi sekmējot arī iekšējā tirgus netraucētu darbību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro [...] **vienmēr, kad lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tiek atkalizmantoti attīrīti komunālie notekūdeņi saskaņā ar Direktīvas 91/271/EK 12. panta 1. punktu, kā norādīts I pielikuma 1. iedaļā.**
2. **Dalībvalsts var nolemt, ka nav piemēroti attīrītus komunālos notekūdeņus atkalizmantot lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tās teritorijas daļās vai visā tās teritorijā, ņemot vērā tās ģeogrāfiskos un klimatiskos apstākļus, tostarp pazemes ūdeņu kvantitatīvo stāvokli, kā minēts Direktīvā 2000/60/EK, virszemes ūdeņu kvantitatīvo stāvokli, atkalizmantošanas sociālo, vidisko un ekonomisko ietekmi un citus pienācīgus risinājumus, kā pārvarēt ūdens trūkumu un sausumu.**

Šo lēmumu pamato uz vienu vai vairākiem kritērijiem, kas ir minēti pirmajā daļā, un par tiem paziņo Komisijai.

Dalībvalsts šo lēmumu pārskata pēc vajadzības, jo īpaši ņemot vērā vajadzību pielāgoties klimata pārmaiņām.

2.a Atkāpjoties no iepriekš minētā, pētniecības projektiem saistībā ar pārgūšanas stacijām nav jāatbilst šīs regulas noteikumiem, ja kompetentā iestāde konstatē, ka ir izpildīti šādi kritēriji:

- a) pētniecības projektu neveiks ūdenstilpē, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei un/vai attiecīgās aizsargjoslās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60;
- b) pētniecības projekts tiks pienācīgi uzraudzīts.

Jebkura saskaņā ar šo punktu pieņemta lēmuma piemērošanas laikposms ir ierobežots un nepārsniedz 5 gadus. Nevienu kultūru, kas izriet no pētniecības projekta, kam piešķirts atbrīvojums saskaņā ar šo punktu, nelaiž tirgū.

3. Šo regulu piemēro, neskarot Regulu 852/2004, un tā neliedz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem panākt tādu ūdens kvalitāti, kas nepieciešama, lai panāktu atbilstību Regulai 852/2004, proti, vēlākā posmā izmantot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus vienus pašus vai kombinācijā ar citiem paņēmieniem, kas nav attīrīšana, vai izmantot citus alternatīvus ūdens avotus lauksaimnieciskajai apūdeņošanai.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. *"kompetentā(-ās) iestāde(-es)"* ir iestāde(-es) vai struktūra(-as), kuru(-as) nozīmējusi dalībvalsts, lai tā(-s) pildītu no šīs regulas izrietošos pienākumus **attiecībā uz licenču vai atļauju piešķiršanu pārgūta ūdens sagatavošanai un/vai piegādei un atbilstības pārbaudēm, kā arī attiecībā uz atbrīvojuma piešķiršanu pētniecības projektiem;**
2. [...]
3. *"galalietotājs"* ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto pārgūto ūdeni;
4. *"komunālie notekūdeņi"* ir komunālie notekūdeņi, kā definēts Direktīvas 91/271/EEK 2. panta 1. punktā;
5. *"pārgūtais ūdens"* ir komunālie notekūdeņi, kas attīrīti saskaņā ar Direktīvā 91/271/EEK izklāstītajām prasībām un pēc tam tālāk attīrīti pārgūšanas stacijā **saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 2. iedaļu;**
6. *"pārgūšanas stacija"* ir komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārta vai cita iekārta, kurā tālāk attīra Direktīvas 91/271/EEK prasībām atbilstošus komunālos notekūdeņus nolūkā sagatavot ūdeni, kas ir piemērots kādam no šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā norādītajiem izmantojumiem;
7. *"pārgūšanas stacijas operators"* ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē pārgūšanas staciju;
8. *"apdraudējums"* ir bioloģisks, ķīmisks, fizikāls vai radioloģisks aģents, kas var nodarīt kaitējumu cilvēkiem, dzīvniekiem, kultūraugiem vai citiem augiem, citai sauszemes biotai, ūdens biotai, augsnei vai videi kopumā;

9. *"risks"* ir varbūtība, ka identificētie apdraudējumi konkrētā periodā nodarīs kaitējumu, kombinācijā ar seku smagumu;
10. *"riska pārvaldība"* ir sistemātiska pārvaldība, ar ko pastāvīgi nodrošina ūdens atkalizmantošanas drošumu specifiskā kontekstā;
11. *"preventīvs pasākums"* ir jebkāda darbība vai rīcība, ko var izmantot, lai risku veselībai un videi novērstu vai likvidētu, vai samazinātu līdz pieņemamam līmenim;
12. *"atbilstības punkts"* ir pārgūšanas stacijas izejas punkts, ja vien kompetentā iestāde nav noteikusi, ka tas ir vēlākā posmā, tur, kur pārgūto ūdeni pārgūšanas stacijas operators piegādā nākamajam ķēdes dalībniekam;
13. *"barjera"* ir jebkurš līdzeklis, tostarp fizikālas vai procesuālas darbības vai izmantošanas nosacījumi, kas samazina vai novērš cilvēka inficēšanas risku, novēršot pārgūtā ūdens kontaktu ar uzņemto produktu un tiešā saskarē esošajām personām, vai cits līdzeklis, kas, piemēram, samazina mikroorganismu koncentrāciju pārgūtajā ūdenī vai novērš to izdzīvošanu uz uzņemtā produkta;
14. *"licence vai atļauja"* ir kompetentās iestādes izdots rakstisks apstiprinājums, kas ļauj sagatavot pārgūto ūdeni un/vai to piegādāt lauksaimnieciskajai apūdeņošanai saskaņā ar šo regulu;
15. *"atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)"* ir puse(-es) vai iestāde(-es), kas nav kompetentā(-ās) iestāde(-es) un kas izpilda no šīs regulas izrietošos pienākumus;
16. *"ūdens atkalizmantošanas sistēma"* ir infrastruktūru vai citu tehnisku elementu grupa, kas nepieciešama pārgūta ūdens sagatavošanai, piegādei un izmantošanai. Tā ietver visus elementus no notekūdeņu ieplūdes attīrīšanas iekārtā līdz punktam(-iem), kur pārgūto ūdeni patērē lauksaimnieciskajai apūdeņošanai.

4. pants

*Pienākumi [...] saistībā ar [...] **pārgūta** ūdens kvalitāti*

1. Pārgūšanas staciju operatori nodrošina, ka pārgūtais ūdens, kas paredzēts [...] **lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā** norādīts I pielikuma 1. iedaļā, [...] atbilstības punktā [...] atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) I pielikuma 2. iedaļā noteiktajām ūdens kvalitātes minimālajām prasībām;
- b) jebkādiem papildu nosacījumiem, ko attiecībā uz ūdens kvalitāti attiecīgajā licencē **vai atļaujā** paredzējusi kompetentā iestāde saskaņā ar [...] 6. panta 3. punkta [...] c) un [...] d) apakšpunktu.

Pārgūšanas stacijas operators nav atbildīgs par pārgūtā ūdens kvalitāti pēc atbilstības punkta.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā minētajām prasībām un nosacījumiem, pārgūšanas stacijas operators veic ūdens kvalitātes monitoringu saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) I pielikuma 2. iedaļa;
 - b) jebkādiem papildu nosacījumiem, ko attiecībā uz monitoringu attiecīgajā licencē **vai atļaujā** paredzējusi kompetentā iestāde saskaņā ar [...] 6. panta 3. punkta [...] c) un [...] d) apakšpunktu.

3. [...]

3. **I pielikuma 2. iedaļā noteiktās kvalitātes prasības var papildināt ar papildu barjerām ūdens atkalizmantošanas sistēmā, lai garantētu, ka ūdens galaizmantošanas punktā atbilst kvalitātes prasībām saskaņā ar Regulu 852/2004.**

Riska pārvaldība

1. [...]
2. [...] **Pārgūtā ūdens sagatavošanas, piegādes un izmantošanas vajadzībām kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek izstrādāts Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns, pamatojoties uz būtiskākajiem riska pārvaldības [...] elementiem, kas izklāstīti II pielikumā. Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns var aptvert vienu vai vairākas ūdens atkalizmantošanas sistēmas.**

Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā **nosaka riska pārvaldības atbildību, nosaka potenciālos riskus un apdraudējumus un tiem atbilstīgos preventīvos un/vai iespējamus korektīvos pasākumus un** ierosina jebkādas citas prasības papildus tām, kuras ir minētas I pielikumā un vajadzīgas, lai [...] **pirms atbilstības punkta** vēl vairāk samazinātu jebkādu risku.

3. Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā var arī attiecībā uz posmu pēc atbilstības punkta noteikt jebkādas prasības papildus I pielikumā minētajām un pusi(-es), kas ir atbildīga(-as) par to īstenošanu.

Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā var arī identificēt papildu barjeras, kas minētas 4. panta 3. punktā, tostarp nosacījumus saistībā ar uzglabāšanu, izplatīšanu un izmantošanu.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 14. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu groza, lai II pielikumā izklāstītos būtiskos riska pārvaldības **elementus** [...] pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

[...]

5. **Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm, divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā izstrādā pamatnostādnes, ar ko atbalstīt Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānu izstrādi.**

6. pants

[...] Pienākumi attiecībā uz pārgūtā ūdens licencēm vai atļaujām.

1. [...] Lai **pārgūto ūdeni sagatavotu un piegādātu lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā norādīts I pielikuma 1. iedaļā, ir vajadzīga licence vai atļauja.**
2. [...] **Par pārgūto ūdeni atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)** [...] pieteikumu 1. punktā minētās licences **vai atļaujas** saņemšanai vai esošas **licences vai atļaujas** grozīšanai **iesniedz** tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā notiek vai tiek plānota pārgūšanas stacijas ekspluatācija.
3. [...] **Licenci vai atļauju pamato uz Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānu un tajā *inter alia* iekļauj šādus elementus:**
 - a) [...]
 - b) [...]

- c) [...]
- a) **pārgūtā ūdens kvalitātes klase(-es) un pieļaujamais(-ie) lauksaimnieciskais(-ie) izmantojums(-i), attiecībā uz ko pārgūtajam ūdenim ir piešķirta licence vai atļauja saskaņā ar I pielikumu, izmantošanas vieta, pārgūšanas stacija vai stacijas un paredzamais sagatavojamā pārgūtā ūdens tilpums gadā;**
- b) **nosacījumi, kuri saistīti ar I pielikuma 2. iedaļā noteiktajām ūdens kvalitātes un monitoringa minimālajām prasībām;**
- c) **nosacījumi, kuri saistīti ar papildu prasībām, kas ierosinātas ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā;**
- d) **jebkādi citi nosacījumi, kas vajadzīgi, lai vēl vairāk mazinātu jebkādu nepieņemamu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi;**
- e) **derīguma termiņš.**

7. pants [...]

[...]

1. [...] [...] [...]

2. [...]
3. [...]
4. Licenci **vai atļauju** regulāri pārskata un [...] vajadzības gadījumā groza, **jo īpaši gadījumos, kad pārgūšanas stacijas kapacitātes vai tehnoloģiskā procesa izmaiņas ir būtiskas.**
5. **Dalībvalstis var nolemt, ka uz pārgūtā ūdens glabāšanu, izplatīšanu un izmantošanu attiecas īpaša licence vai atļauja, lai piemērotu papildu prasības un barjeras, kas identificētas ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā, kā minēts 5. panta 3. punktā.**

8. pants

Atbilstības pārbaude

1. Kompetentā iestāde verificē, vai pārgūtais ūdens atbilstības punktā atbilst licencē **vai atļaujā** izklāstītajiem nosacījumiem. Atbilstības pārbaudi veic ar šādiem paņēmieniem:
 - a) pārbaudes uz vietas;
 - b) to monitoringa datu izmantošana, kuri iegūti **jo īpaši** saskaņā ar šo regulu un **vajadzības gadījumā** ar Direktīvu 91/271/EEK [...];
 - c) **vai** jebkādi citi piemēroti paņēmieni.
2. Gadījumā, ja nav izpildīti **licencē vai atļaujā paredzētie nosacījumi**, kompetentā iestāde pieprasa [...], lai **atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)** nekavējoties veic atbilstības atjaunošanai nepieciešamos pasākumus.
3. Ja neatbilstība rada nopietnu risku videi vai cilvēku veselībai, [...] **atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)** [...] aptur [...] pārgūtā ūdens [...] **izmantošanu** līdz brīdim, kad kompetentā iestāde konstatē, ka atbilstība ir atjaunota.
4. Ja notiek incidents, kas ietekmē atbilstību licencē vai atļaujā [...] **paredzētajiem nosacījumiem**, [...] **atbildīgā(-ās) puse(-es) vai iestāde(-es)** informē kompetento iestādi un [...] potenciāli skartās **citas puses** un kompetentajai iestādei sniedz šāda incidenta seku novērtēšanai nepieciešamo informāciju.

9. pants

Dalībvalstu sadarbība

1. **Gadījumos, kad ūdens atkalizmantošanai ir pārrobežu nozīme, dalībvalstis nozīmē kontaktpunktu vai izmanto pastāvošās struktūras, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, lai attiecīgā gadījumā sadarbotos ar citu dalībvalstu kontaktpunktiem un kompetentajām iestādēm. Kontaktpunktu vai pastāvošo struktūru uzdevums ir pēc pieprasījuma sniegt palīdzību un koordinēt saziņu starp kompetentajām iestādēm. Pirms licences vai atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes ar dalībvalsts kontaktpunktu, kurā paredzēts izmantot pārgūto ūdeni, apmainās ar informāciju par 6. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Kontaktpunkti saņem un nodod tālāk palīdzības pieprasījumus.**
2. Dalībvalstis uz šādiem palīdzības pieprasījumiem reaģē bez liekas kavēšanās.

10. pants

Sabiedrības informēšana

1. Neskarot Direktīvu 2003/4/EK un Direktīvu 2007/2/EK, dalībvalstis gadījumos, **kad pārgūtais ūdens tiek izmantots lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā noteikts šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā, nodrošina, ka sabiedrībai tiešsaistē vai ar citu līdzekļu starpniecību ir pieejama pienācīga jaunākā informācija par ūdens atkalizmantošanu. Šī informācija ietver šādas ziņas:**
 - a) saskaņā ar šo regulu piegādātā pārgūtā ūdens daudzums un kvalitāte;
 - b) [...]

c b) saskaņā ar šo regulu piešķirtās vai grozītās licences **vai** atļaujas, tostarp nosacījumi, ko saskaņā ar [...] 6. panta 3. punktu noteikušas kompetentās iestādes;

[...] c) saskaņā ar 8. panta 1. punktu veiktās atbilstības pārbaudes iznākums;

[...] d) saskaņā ar 9. panta 1. punktu nozīmētie kontaktpunkti.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju atjaunina [...] **reizi divos** gados.

3. [...]

Dalībvalstis nodrošina, ka lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 2. panta 2. punktu, ir publiski pieejams tiešsaistē vai citādā veidā.

11. pants

Informācija par īstenošanas monitoringu

1. Neskarot Direktīvu 2003/4/EK un Direktīvu 2007/2/EK, katra dalībvalsts **gadījumos, kad pārgūtais ūdens tiek izmantots lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā noteikts šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā**, ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību:

a) līdz [...] **astoņi** gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] izveido un publicē, un pēc tam ik pēc sešiem gadiem atjaunina datu kopu, kas satur informāciju par tās atbilstības pārbaudes iznākumu, kas veikta saskaņā ar 8. panta 1. punktu, un citu informāciju, kas saskaņā ar 10. pantu jā dara pieejama sabiedrībai tiešsaistē;

- b) izveido, publicē un pēc tam katru gadu atjaunina datu kopu, kas satur saskaņā ar 8. panta 1. punktu ievāktu informāciju par gadījumiem, kad nav izpildīti licencē **vai atļaujā** paredzētie nosacījumi, un informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 8. panta 2. un 3. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai, Eiropas Vides aģentūrai un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram ir piekļuve 1. punktā minētajām datu kopām.
3. Pamatojoties uz 1. punktā minētajiem datiem, Eiropas Vides aģentūra, **apspriežoties ar dalībvalstīm**, regulāri vai pēc Komisijas pieprasījuma sagatavo, publicē un atjaunina Savienības pārskatu, kurā pēc vajadzības norāda šīs regulas izlaides, rezultātu un ietekmes rādītājus, kartes un dalībvalstu ziņojumus.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt sīkus noteikumus par atbilstīgi 1. punktam sniedzamās informācijas formātu un izklāstu, kā arī sīkus noteikumus par 3. punktā minētā Savienības pārskata formātu un izklāstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15. pantā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants [...]

13. pants

*Novērtēšana **un** pārskatīšana*

1. Komisija līdz [...] **8** gadi pēc regulas stāšanās spēkā] šo regulu izvērtē. Izvērtējuma pamatā ir vismaz šādi elementi:
 - a) šīs regulas īstenošanā gūtā pieredze;
 - b) dalībvalstu saskaņā ar 11. panta 1. punktu izveidotās datu kopas un Eiropas Vides aģentūras saskaņā ar 11. panta 3. punktu sagatavotais Savienības pārskats;
 - c) relevantie zinātniskie, analītiskie un epidemioloģiskie dati;
 - d) tehniskās un zinātniskās zināšanas;
 - e) Pasaules Veselības organizācijas ieteikumi, ja tādi ir, **vai citas starptautiskas pamatnostādnes vai ISO standarti.**

2. Šā panta 1. punktā minētajā izvērtējumā Komisija īpašu vērību velta šādiem aspektiem:
- a) I pielikumā izklāstītās minimālās prasības;
 - b) II pielikumā izklāstītie būtiskākie riska pārvaldības [...] **elementi**;
 - c) papildu prasības, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar [...] **6.** panta 3. punktu;
 - d) ūdens atkalizmantošanas ietekme uz vidi un cilvēka **un dzīvnieku** veselību;
3. **Pamatojoties uz 1. punktā minētā novērtējuma rezultātiem vai tad, ja to prasa jaunas tehniskās un zinātniskās atziņas, Komisija var izskatīt vajadzību pārskatīt I pielikuma 2. iedaļā izklāstītās minimālās prasības un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību aktu priekšlikumus par grozījumiem saskaņā ar Līgumu.**

14. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt [...] 5. panta 4. punktā [...] minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz [...] **piecu gadu** laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. **Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.**
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt [...] 5. panta [...] 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar [...] 5. panta [...] 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

16. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis līdz ... [[...] **pieci** gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] par šiem noteikumiem un pasākumiem paziņo Komisijai un tai paziņo arī par jebkādiem turpmākiem grozījumiem vai izmaiņām, kas tos skar.

17. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no ... [[...] **pieci** gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

IZMANTOJUMI UN MINIMĀLĀS PRASĪBAS

1. iedaļa. 2. pantā minētie pārgūtā ūdens izmantojumi

a) Lauksaimnieciskā apūdeņošana

Lauksaimnieciskā apūdeņošana ir šādu kultūru apūdeņošana:

- svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas paredzēti cilvēka patēriņam un ēdami svaigi vai nepārstrādāti;
- pārstrādātā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas paredzēti cilvēka patēriņam un ēdami nevis svaigi, bet gan apstrādāti (piem., termiski apstrādāti, rūpnieciski pārstrādāti);
- nepārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas nav paredzēti cilvēka patēriņam (piem., ganības, lopbarības augi, šķiedraugi, dekoratīvi augi, sēklas kultūraugi, enerģētiskie kultūraugi, zālāji).

2. iedaļa. Minimālās prasības

2.1. Minimālās prasības attiecībā uz pārgūto ūdeni, ko paredzēts izmantot lauksaimnieciskajā apūdeņošanā

Pārgūtā ūdens kvalitātes klases un katras klases ūdens pieļaujamie izmantojumi un apūdeņošanas metodes ir izklāstītas 1. tabulā. Ūdens kvalitātes minimālās prasības ir izklāstītas a) punktā, 2. tabulā. Pārgūtā ūdens monitoringa minimālais biežums un veikuma mērķrādītāji ir izklāstīti b) punktā, 3. tabulā (parastais jeb rutīnas monitorings) un 4. tabulā (validācijas monitorings).

Kultūraugu kategorijas apūdeņo ar pārgūto ūdeni no attiecīgās pārgūtā ūdens minimālās kvalitātes klases, kā noteikts 1. tabulā, ja vien netiek piemērotas atbilstīgas papildu barjeras, kas minētas 4. panta 3. punktā, kā rezultātā tiek izpildītas 2. tabulā noteiktās kvalitātes prasības. Šādas papildu barjeras var būt balstītas uz indikatīvu sarakstu ar preventīviem pasākumiem, kas minēti II pielikuma 6. punktā vai jebkādos citos līdzvērtīgos valsts vai starptautiskos standartos, piemēram, standartā ISO 16075-2.

1. tabula Pārgūtā ūdens kvalitātes klases, pieļaujamie lauksaimnieciskie izmantojumi un apūdeņošanas metodes

Pārgūtā ūdens minimālā kvalitātes klase	Kultūraugu kategorija	Apūdeņošanas metode
A	Visi pārtikas kultūraugi, tostarp svaigā veidā patērējami sakņaugi un pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa ir tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni	Visas apūdeņošanas metodes
B	Svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa atrodas virs zemes un nav tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni, pārstrādājami pārtikas kultūraugi un nepārtikas kultūraugi, tostarp kultūraugi, ko izbaro piena vai gaļas lopiem	Visas apūdeņošanas metodes
C	Svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa atrodas virs zemes un nav tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni, pārstrādājami pārtikas kultūraugi un nepārtikas kultūraugi, tostarp kultūraugi, ko izbaro piena vai gaļas lopiem	Pilienvēda apūdeņošana * [...] vai cita apūdeņošanas metode, kura nenonāk tiešā saskarē ar kultūrauga ēdamo daļu.
D	Rūpnieciskie kultūraugi, enerģētiskie kultūraugi un sētie kultūraugi	Visas apūdeņošanas metodes**

* Pilienvēda apūdeņošana ir mikroapūdeņošanas sistēma, kur ūdeni augiem padod pilienu vai sīku tērcīšu veidā; ūdeni ļoti lēni (2–20 l/h) pilina uz augsnes vai tieši zem augsnes virskārtas pa maza diametra plastmasas caurulītēm, kam ir speciālas izlaides – pilinātāji.

**** Gadījumos, kad tiek izmantotas apūdeņošanas metodes, kas imitē lietu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš darba ņēmēju vai apkārtnējo cilvēku veselības aizsardzībai. Šim nolūkam būtu jāpiemēro atbilstīgi profilaktiski pasākumi.**

a) Ūdens kvalitātes minimālās prasības

2. tabula Pārgūtā ūdens kvalitātes minimālās prasības [...] lauksaimnieciskajai apūdeņošanai

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Indikatīvā mērķtehnoloģija	Kvalitātes prasības				
		<i>E. coli</i> ([...] skaitlis/ 100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	KSC (mg/l)	Duļķainība (NTU)	Citas
A	Otrreizējā attīrīšana, filtrācija, dezinfekcija	≤10 [...]	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1000 KVV/l, ja pastāv aerosolizācijas risks [...] zarnu nematodes (helintu olas): ≤1 ola/l, ja ūdeni izmanto ganību vai lopbarības augu apūdeņošanai
B	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤100	Saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/271/EEK ²⁹ (I pielikuma 1. tabula)	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma 1. tabula)	-	
C	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤1 000			-	
D	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤10 000			-	

Pārgūto ūdeni uzskata par atbilstošu 2. tabulā izklāstītajām prasībām, ja mērījumi atbilst visiem šiem kritērijiem:

- norādītās vērtības attiecībā uz *E. coli*, *Legionella* spp. un zarnu nematodēm nav pārsniegtas vismaz 90 % paraugu. Neviena vērtība paraugos nedrīkst pārsniegt maksimālo novirzes robežu – 1 logaritmisko vienību – no attiecībā uz *E. coli* un *Legionella* norādītās vērtības un 100 % no attiecībā uz zarnu nematodēm norādītās vērtības;
- norādītās vērtības attiecībā uz A klases ūdens BOD₅, TSS, un duļķainību nav pārsniegtas vismaz 90 % paraugu. Neviena vērtība paraugos nedrīkst pārsniegt maksimālo novirzes robežu – 100 % no norādītās vērtības.

²⁹ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

b) Minimālās monitoringa prasības

Pārgūšanas staciju operatori veic parasto (rutīnas) monitoringu, lai verificētu, ka pārgūtais ūdens atbilst a) punktā noteiktajām ūdens kvalitātes minimālajām prasībām. Parasto (rutīnas) monitoringu iekļauj ūdens atkalizmantošanas sistēmas verificācijas procedūrās.

3. tabula. Lauksaimnieciskajai apūdeņošanai domātā pārgūtā ūdens parastā (rutīnas) monitoringa minimālais biežums

Monitoringa minimālais biežums						
Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	<i>E. coli</i>	BOD ₅	KSC	Duļķainība	<i>Legionella</i> spp.: (attiecīgos gadījumos)	Zarnu nematodes (attiecīgos gadījumos)
A	Vienreiz nedēļā	Vienreiz nedēļā	Vienreiz nedēļā	Nepārtraukti	[...] [...] Divreiz mēnesī	Divreiz mēnesī, vai arī biežumu nosaka pārgūšanas stacijas operators atkarībā no olu skaita pārgūšanas stacijā ienākošajos notekūdeņos
B	Vienreiz nedēļā	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma D iedaļa)	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma D iedaļa)	-		
C	Divreiz mēnesī			-		
D	Divreiz mēnesī			-		

Validācijas monitoringu veic pirms **jaunas** pārgūšanas stacijas laišanas ekspluatācijā, kā arī tad, ja aprīkojums tiek modernizēts vai tiek ieviests jauns aprīkojums vai procesi. **Pārgūšanas stacijas, kas jau tiek ekspluatētas un nodrošina atbilstību pārgūtā ūdens kvalitātes prasībām, kas paredzētas I pielikuma 2. tabulā šīs regulas spēkā stāšanās dienā, tiek atbrīvotas no validācijas monitoringa pienākumiem.**

Validācijas monitoringu veic tai pārgūtā ūdens klasei, kam noteiktas visstingrākās prasības (proti, A klasei), lai novērtētu, vai tiek izpildīti veikuma mērķrādītāji ($\log_{10}$ samazinājums). Validācijas monitorings ietver ar katru patogēnu grupu (baktērijas, vīrusi, protozoji) saistīto indikatormikroorganismu monitoringu. Izvēlētie indikatormikroorganismi ir šādi: patogēniskām baktērijām — *E. coli*; patogēniskiem vīrusiem — F-specifiskie kolifāgi, somatiskie kolifāgi vai kolifāgi; protozojiem — *Clostridium perfringens* sporas vai sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas. Izvēlēto indikatormikroorganismu validācijas monitoringa veikuma mērķrādītāji ($\log_{10}$ samazinājums) ir norādīti 4. tabulā, un tie ir jāasniedz [...] atbilstības punktā [...], ņemot vērā koncentrācijas neattīrītajos notekūdeņos, kas ieplūst komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā. **Vismaz 90 % no validācijas paraugiem sasniedz vai pārsniedz veikuma mērķrādītājus.**

Ja bioloģiskais indikators neattīrītos notekūdeņos nav pietiekamā daudzumā, lai sasniegtu $\log_{10}$ samazinājumu, šāda bioloģiskā indikatora neesamība pārgūtajā ūdenī nozīmē to, ka ir ievērotas validācijas prasības. Atbilstību veikuma mērķrādītājam var noteikt, veicot analītisku kontroli, saskaitot veikumu, kas piešķirts individuāliem attīrīšanas posmiem, balstoties uz zinātniskiem pierādījumiem attiecībā uz vispāratzītiem standartprocesiem (piemēram, publicētie testēšanas pārskatu dati, konkrētu gadījumu analīze u. c.) vai balstoties uz laboratorijas testiem kontrolētos apstākļos inovatīvas attīrīšanas nolūkā.

4. tabula Lauksaimnieciskajai apūdeņošanai domātā pārgūtā ūdens validācijas monitorings

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Indikatore mikroorganismi(*)	Attīrīšanas ķēdes veikuma mērķrādītāji (log ₁₀ samazinājums)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Visi kolifāgi / F-specifiskie kolifāgi / somatiskie kolifāgi / kolifāgi (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> sporas/sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas (***)	≥ 4,0 (<i>Clostridium perfringens</i> sporu gadījumā) ≥ 5,0 (sporveidotāju sulfātreducējošo baktēriju gadījumā)

(*) Validācijas monitoringā šo mikroorganismu vietā var izmantot arī references patogēnus *Campylobacter*, *Rotavirus* un *Cryptosporidium*. Tādā gadījumā piemēro šādus veikuma mērķrādītājus (log₁₀ samazinājums): *Campylobacter* (≥ 5,0), *Rotavirus* (≥ 6,0) un *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Par vispiemērotāko vīrusindikatoru ir izraudzīts :visi kolifāgi. Tomēr, ja visu kolifāgu analīze nav iespējama, jāanalizē vismaz viens no tiem (F-specifiskie vai somatiskie kolifāgi).

(***) Par vispiemērotāko protozoju indikatoru ir izraudzīts *Clostridium perfringens* sporas. Tomēr, ja *Clostridium perfringens* sporu koncentrācija nav tāda, lai būtu iespējams validēt vajadzīgo log₁₀ samazinājumu, kā alternatīvu var izmantot sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas.

Monitoringā izmantojamās analīzes metodes tiek validētas un dokumentētas [...] saskaņā ar EN ISO/IEC-17025 vai citiem nacionāliem vai starptautiskiem standartiem, kas nodrošina līdzvērtīgu kvalitāti.

II PIELIKUMS

GALVENIE RISKĀ PĀRVALDĪBAS ELEMENTI [...]

Riska pārvaldībā būtu jāietver riska proaktīva identificēšana un pārvaldība, lai nodrošinātu, ka pārgūtais ūdens tiek izmantots un pārvaldīts droši un ka nepastāv risks cilvēku un dzīvnieku veselībai un videi. Šajā nolūkā Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns tiek izstrādāts, pamatojoties uz šādām darbībām:

1. [...] Aprakstīt visu ūdens atkalizmantošanas sistēmu, no notekūdeņu ieplūšanas komunālo notekūdeņu attīrīšanas stacijā līdz izmantošanas punktam, tostarp norādīt notekūdeņu avotus, attīrīšanas posmus un tehnoloģijas pārgūšanas stacijā, padeves, **izplatīšanas** un uzkrāšanas infrastruktūru, paredzēto izmantojumu, izmantošanas vietu **un laiksposmu (piemēram, pagaidu vai *ad hoc* izmantojums), apūdeņošanas metodes, kultūraugu veidu, citus ūdens avotus, ja ir paredzēta kombinācija, un piegādājamais pārgūtā ūdens [...] tilpums. [...]** .
- 1.a Identificēt puses, kas ir iesaistītas ūdens atkalizmantošanas sistēmā un identificēt to pienākumus. Visu iesaistīto pušu loma un pienākumi būtu skaidri jāprecizē un jāpiešķir.
2. [...] Identificēt potenciālos apdraudējumus, jo īpaši piesārņotāju un patogēnu klātbūtni, **un bīstamu notikumu** (attīrīšanas atteices, nejaušas noplūdes vai kontaminācija aprakstītajā ūdens atkalizmantošanas sistēmā) **potenciālu**.
3. Identificēt vides [...] un iedzīvotāju grupas un indivīdus, kas ir apdraudēti, [...] un iedarbības **ceļus**, ņemot vērā gan specifiskus vides faktorus (piem., vietējā hidroģeoloģija, topoloģija, augsnes tips, ekoloģija), gan ar kultūraugiem un lauksaimniecisko praksi **un apūdeņošanu praksi** saistītos faktorus. Jāapsver **un ar zinātniskiem pierādījumiem jāatbalsta** ūdens pārguves operāciju iespējamās neatgriezeniskās vai ilgtermiņa negatīvās sekas.

4. [...] **Veikt vides riska novērtējumu [...] un novērtēt riskus cilvēku un dzīvnieku veselībai,** ņemot vērā identificēto potenciālo apdraudējumu raksturu, **paredzēto izmantojumu ilgumu,** identificētās vides **un** populācijas [...], ko apdraud tieša vai netieša eksponētība identificētajiem potenciālajiem apdraudējumiem, apdraudējumu iespējamās ietekmes smagumu, **ievērojot piesardzības principu,** kā arī visus attiecīgos Savienības un nacionālos tiesību aktus, norāžu dokumentus un minimālās prasības, kas saistītas ar pārtikas un barības nekaitīgumu un darba aizsardzību. [...] . **Riska novērtējumu varētu pamatot uz pieejamo zinātnisko pētījumu pārskatu un datus.**

Riska novērtējums **attiecīgā gadījumā** sastāv no šādiem elementiem:

- a) **vides risku** novērtējums, tostarp visi šie elementi:
- i) apdraudējumu rakstura konstatācija, tostarp attiecīgā gadījumā prognozētais bezietekmes līmenis;
 - ii) eksponētības potenciālā diapazona novērtējums;
 - iii) riska raksturojums.
- b) **cilvēku un dzīvnieku veselību** apdraudošo risku novērtējums, tostarp visi šie elementi:
- i) apdraudējumu rakstura konstatācija, tostarp attiecīgā gadījumā devas—atbildes reakcijas sakarība;
 - ii) devas vai eksponētības potenciālā diapazona novērtējums;
 - iii) riska raksturojums.

Riska novērtējumu var veikt, izmantojot kvalitatīvu vai puskvantitatīvu riska novērtējumu. Kvantitatīvu riska novērtējumu izmantos gadījumos, kad būs pietiekami daudz datu, vai projektos, kuros ir iespējams augsts risks videi vai sabiedrības veselībai.

Riska novērtējumā ņem vērā vismaz šādas prasības un pienākumus:

- a) prasība samazināt un novērst ūdens piesārņojumu ar nitrātiem saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/676/EEK ³⁰;
- b) pienākums nodrošināt, ka aizsargājamās dzeramā ūdens iegūšanas teritorijas atbilst Padomes Direktīvas 98/83/EK ³¹ prasībām;
- c) prasība izpildīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ³² nospraustos vidiskos mērķus;
- d) prasība novērst pazemes ūdeņu piesārņojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/118/EK ³³;
- e) prasība izpildīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/105/EK ³⁴ nospraustos vidiskās kvalitātes standartus prioritārajām vielām un dažiem citiem piesārņotājiem;

³⁰ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1.–8. lpp.).

³¹ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).

- f) prasība izpildīt vidiskās kvalitātes standartus, kas attiecībā uz nacionālā līmenī nozīmīgiem piesārņotājiem (t. i., upju baseiniem specifiskiem piesārņotājiem) noteikti Direktīvā 2000/60/EK;
- g) prasība izpildīt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/7/EK ³⁵ noteiktos peldūdeņu kvalitātes standartus;
- h) prasības par vides, īpaši augsnes, aizsardzību gadījumos, kad lauksaimniecībā tiek izmantotas notekūdeņu dūņas, saskaņā ar Padomes Direktīvu 86/278/EEK ³⁶;
- i) pārtikas produktu higiēnas prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 852/2004 ³⁷ un Komisijas Vadlīnijās par mikrobioloģisko risku novēršanu svaigu augļu un dārzeņu primārajā ražošanā, ievērojot labu higiēnu;
- j) barības higiēnas prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 183/2005 ³⁸.
- k) prasība izpildīt attiecīgos mikrobioloģiskos kritērijus, kas noteikti Komisijas Regulā (EK) Nr. 2073/2005 ³⁹;

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.).

³⁶ Padomes Direktīva 86/278/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.).

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības (OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.).

³⁹ Komisijas Regula (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.).

- l) prasības attiecībā uz kontaminantu maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos, kas noteiktas Komisijas Regulā (EK) Nr. 1881/2006 ⁴⁰;
- m) prasības attiecībā uz maksimāli pieļaujamajiem pesticīdu atlieku līmeņiem pārtikā un barībā, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 396/2005 ⁴¹;
- n) dzīvnieku veselības prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ⁴² un Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 ⁴³.

5. **Apsvērt ūdens kvalitātes un monitoringa prasības, kas papildina I pielikumā noteiktās prasības un/vai ir stingrākas par tām, ja tas ir vajadzīgi un lietderīgi, lai nodrošinātu vides, [...] cilvēku un dzīvnieku veselības pienācīgu aizsardzību [...], jo īpaši, ja ir skaidri zinātniski pierādījumi, ka riski nāk no pārgūtā ūdens, nevis no citiem avotiem.**

⁴⁰ Komisijas Regula (EK) Nr. 1881/2006 (2006. gada 19. decembris), ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁴³ Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.).

Atkarībā no 4. punktā minētā riska novērtējuma iznākuma šādas papildu prasības var jo īpaši attiekties uz:

- a) smagajiem metāliem;
- b) pesticīdiem;
- c) dezinfekcijas blakusproduktiem;
- d) zālēm;
- e) citām bažas raisošām vielām;
- f) rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem.

6. **[...] Identificēt preventīvos pasākumus, kas jau ir ieviesti vai būtu ieviešami, lai visus identificētos riskus varētu pienācīgi pārvaldīt. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš ūdenstilpēm, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei, un attiecīgām aizsargjoslām.**

Šādi preventīvie pasākumi var būt:

- a) piekļuves kontrole;
- b) papildu dezinfekcija vai piesārņotāju aizvākšanas pasākumi;
- c) specifiska apūdeņošanas tehnoloģija, kas mazina aerosolu veidošanās risku (piem., pilienvēda apūdeņošana);
- d) **īpašas prasības attiecībā uz apūdeņošanu ar smidzinātāju (piemēram, maksimālais vēja ātrums, attālums starp smidzinātājiem un jutīgajām zonām);**

- e) īpašas prasības attiecībā uz lauksaimniecības laukiem (piemēram, nogāzes slīpums, ūdens piesātinājums uz lauka, karsta tipa platības);
- f) atbalsts patogēnu iznīkšanai pirms ražas novākšanas;
- g) minimālā drošības attāluma noteikšana (piemēram, no virszemes ūdeņiem, ietverot avotus lauksaimniecības dzīvniekiem, vai tādām darbībām kā akvakultūra, zivju audzēšana, čaulgliemju akvakultūra, peldēšana un citas ūdens aktivitātes);
- h) zīmes apūdeņošanas vietās, kurās norādīts, ka tiek izmantots pārgūts ūdens un ka tas nav piemērots dzeršanai.

1. tabulā ir norādīti potenciāli relevantie specifiskie preventīvie pasākumi.

1. tabula: Specifiskie preventīvie pasākumi

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Specifiskie preventīvie pasākumi
A	- Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
B	- Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu. - Piena govīs laktācijas periodā nelaiž ganībās, kamēr ganības nav nožuvušas. - Pirms iepakojšanas barība ir jāizžāvē vai jāieskābē. - Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
C	- Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu. - Ganību dzīvniekus nelaiž ganībās piecas dienas pēc pēdējās apūdeņošanas. - Pirms iepakojšanas barība ir jāizžāvē vai jāieskābē. - Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
D	- Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu.

7. [...] **Pienācīgas kvalitātes kontroles sistēmas un procedūras [...]**, tostarp pārgūtā ūdens monitorings attiecībā uz relevantajiem parametriem [...] un [...] pienācīgas iekārtu apkopes programmas.

Pārgūšanas stacijas operatoram ieteicams izveidot un uzturēt ISO 9001 vai līdzvērtīgu kvalitātes vadības sistēmu.

8. [...] **Vides monitoringa sistēmas [...]**, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tiek saņemta monitoringā gūtā informācija un ka visi procesi un procedūras tiek pienācīgi validēti un dokumentēti.

[...]

9. [...] **Pienācīga sistēma [...]** , ar ko pārvaldīt incidentus un ārkārtas situācijas, tostarp kārtība, kā visas skartās puses **pienācīgi** informēt **par** šādu notikumu, un [...] regulāra [...] ārkārtas situāciju plāna [...] atjaunināšana.

Dalībvalstis pašreizējās pamatnostādnes jeb standartus, piemēram, ISO 20426:2018 pamatnostādnes veselības riska novērtēšanai un pārvaldībai attiecībā uz nedzeramā ūdens atkalizmantošanu, ISO 16075:2015 pamatnostādnes attīrītu notekūdeņu izmantošanai apūdeņošanas projektos vai citus līdzvērtīgus standartus, kas pieņemti starptautiskā līmenī, vai PVO pamatnostādnes ⁴⁴ varētu izmantot kā instrumentus sistemātiskai apdraudējuma identificēšanai, riska novērtēšanai un pārvaldībai, pamatojoties uz visai ķēdei (no komunālo notekūdeņu attīrīšanas pārgūšanai līdz izplatīšanai un izmantošanai lauksaimnieciskajai apūdeņošanai) piemērotu prioritātes pieeju un konkrētajai vietai raksturīgu riska novērtējumu.

⁴⁴ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/